

Grozījumi:

05.10.1995. likums / LV, 159 (442), 17.10.1995. / Stājas spēkā 31.10.1995.
26.10.1995. likums / LV, 170 (453), 02.11.1995. / Stājas spēkā 03.11.1995.
16.01.1997. likums / LV, 36/37 (751/752), 05.02.1997. / Stājas spēkā 19.02.1997.
04.12.1997. likums / LV, 331/332 (1046/1047), 17.12.1997. / Stājas spēkā 18.12.1997.
18.06.1998. likums / LV, 199/200 (1260/1261), 08.07.1998. / Stājas spēkā 22.07.1998.
14.10.1999. likums / LV, 362/363 (1822/1823), 03.11.1999. / Stājas spēkā 04.11.1999.
26.06.2001. likums / LV, 105 (2492), 06.07.2001. / Stājas spēkā 20.07.2001.
25.10.2001. likums / LV, 162 (2549), 09.11.2001. / Stājas spēkā 23.11.2001.
20.06.2002. likums / LV, 101 (2676), 05.07.2002. / Stājas spēkā 19.07.2002.
13.03.2003. likums / LV, 46 (2811), 25.03.2003. / Stājas spēkā 08.04.2003.
16.06.2005. likums / LV, 104 (3262), 06.07.2005. / Stājas spēkā 20.07.2005.
12.10.2006. likums / LV, 171 (3539), 26.10.2006. / Stājas spēkā 09.11.2006.
05.06.2008. likums / LV, 96 (3880), 20.06.2008. / Stājas spēkā 04.07.2008.
14.11.2008. likums / LV, 186 (3970), 28.11.2008. / Stājas spēkā 08.12.2008.
12.12.2008. likums / LV, 200 (3984), 23.12.2008. / Stājas spēkā 01.01.2009.
12.06.2009. likums / LV, 100 (4086), 30.06.2009. / Stājas spēkā 01.07.2009.
08.10.2009. likums / LV, 171 (4157), 28.10.2009. / Stājas spēkā 11.11.2009.
01.12.2009. likums / LV, 199 (4185), 18.12.2009. / Stājas spēkā 01.01.2010.
03.06.2010. likums / LV, 99 (4291), 22.06.2010. / Stājas spēkā 06.07.2010.
12.05.2011. likums / LV, 85 (4483), 01.06.2011. / Stājas spēkā 01.07.2011.
15.03.2012. likums / LV, 50 (4653), 28.03.2012. / Stājas spēkā 01.04.2012.
21.06.2012. likums / LV, 108 (4711), 11.07.2012. / Stājas spēkā 25.07.2012.
13.12.2012. likums / LV, 203 (4806), 28.12.2012. / Stājas spēkā 11.01.2013.
06.11.2013. likums / LV, 232 (5038), 27.11.2013. / Stājas spēkā 11.12.2013.
18.09.2014. likums / LV, 189 (5249), 24.09.2014. / Stājas spēkā 01.10.2014.
16.10.2014. likums / LV, 214 (5274), 29.10.2014. / Stājas spēkā 12.11.2014.
17.12.2014. likums / LV, 257 (5317), 30.12.2014. / Stājas spēkā 01.01.2015.
18.06.2015. likums / LV, 124 (5442), 30.06.2015. / Stājas spēkā 14.07.2015.
02.06.2016. likums / LV, 119 (5691), 21.06.2016. / Stājas spēkā 05.07.2016.
29.09.2016. likums / LV, 204 (5776), 20.10.2016. / Stājas spēkā 03.11.2016.
23.11.2016. likums / LV, 241 (5813), 10.12.2016. / Stājas spēkā 01.01.2017.
22.06.2017. likums / LV, 132 (5959), 05.07.2017. / Stājas spēkā 19.07.2017.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Par Valsts ieņēmumu dienestu

1. NODAĻA

Valsts ieņēmumu dienesta uzdevumi. Uzbūve un darbības principi

1. pants. Valsts ieņēmumu dienests

Valsts ieņēmumu dienests ir finanšu ministra padotībā esoša tiešās pārvaldes iestāde, kas nodrošina nodokļu maksājumu un nodokļu maksātāju uzskaiti, valsts nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto obligāto maksājumu

iekasēšanu Latvijas Republikas teritorijā, kā arī iekasē nodokļus, nodevas un citus obligātos maksājumus Eiropas Savienības budžetam, īsteno muitas politiku un kārto muitas lietas.

(16.06.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.07.2005.)

2. pants. Valsts ieņēmumu dienesta galvenie uzdevumi

Valsts ieņēmumu dienesta galvenie uzdevumi ir:

1) nodrošināt Valsts ieņēmumu dienesta administrēto valsts nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto obligāto maksājumu iekasēšanu Latvijas teritorijā un uz muitas robežas, kā arī nodokļu, nodevu un citu obligāto maksājumu iekasēšanu Eiropas Savienības budžetam;

2) piedalīties muitas lietu, nodokļu un nodevu administrēšanas un likumpārkāpumu atklāšanas valsts ieņēmumu jomā politikas izstrādāšanā un īstenot šo politiku. Izstrādāt atbilstošās jomas attīstības plānošanas dokumentu, informatīvo ziņojumu un tiesību aktu projektus;

3) *(izslēgts ar 20.06.2002. likumu);*

4) novērst un atklāt noziedzīgus nodarījumus valsts nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto obligāto maksājumu jomā un muitas lietu jomā;

5) nodrošināt Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu (darbinieku) apmācību, kā arī šajā likumā noteiktajā kārtībā konsultēt nodokļu maksātājus nodokļu normatīvo aktu piemērošanas jautājumos;

6) likumos un Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā reģistrēt un uzskaitīt nodokļu maksātājus un kontrolēt reģistrācijas dokumentu atbilstību likumu prasībām un faktiskajam stāvoklim;

7) nodrošināt akcīzes preču apriti reglamentējošu normatīvo aktu izpildi;

8) nodrošināt sabiedriskā labuma organizāciju uzraudzību atbilstoši Sabiedriskā labuma organizāciju likumā noteiktajai kārtībai;

9) sniegt nepieciešamo informāciju (arī bez iepriekšēja pieprasījuma) un koordinēt tās apmaiņu, lai nodrošinātu savstarpēju palīdzību nodokļu prasījumu piedziņā, kā arī uzturēt sakarus ar Eiropas Savienības dalībvalstu nodokļu administrācijām (kompetentajām iestādēm).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.10.1995., 16.01.1997., 18.06.1998., 14.10.1999., 25.10.2001., 20.06.2002., 16.06.2005., 01.12.2009., 15.03.2012., 21.06.2012. un 16.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 12.11.2014.)

3. pants. Valsts ieņēmumu dienesta struktūra

Valsts ieņēmumu dienesta struktūru, kuras sastāvā ir muitas iestādes, nodokļu un muitas policija, lekšējās drošības pārvalde, nodokļu administrēšanas un citas struktūrvienības, kas nodrošina šā dienesta darbību, nosaka Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors saskaņā ar šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem.

(12.06.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 19.07.2017. Grozījums par vārdu "finanšu policija" aizstāšanu ar vārdiem "nodokļu un muitas policija, lekšējās drošības pārvalde" stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

4. pants. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors

1. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora kandidatūru pēc finanšu ministra ieteikuma uz pieciem gadiem apstiprina Ministru kabinets. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoru ieceļ amatā uz pieciem gadiem finanšu ministrs. Finanšu ministrs nosaka amata aprakstā Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora tiesības, pienākumus un atbildību. Sešus mēnešus pirms termiņa beigām Ministru kabinets pieņem lēmumu par termiņa pagarināšanu uz pieciem gadiem vai lēmumu par atbrīvošanu no Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora amata. Finanšu ministrs informē par attiecīgo lēmumu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoru un saskaņā ar pieņemto lēmumu pagarina termiņu uz pieciem gadiem vai atbrīvo no amata Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoru. Ja Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors tiek atstādināts no amata pienākumu izpildes vai atbrīvots no minētā amata, Ministru kabinets pēc finanšu ministra ieteikuma apstiprina Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora pienākumu izpildītāja kandidatūru no Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora vietnieku vidus līdz atstādināšanas termiņa beigām vai līdz jauna Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora ieceļšanai.

2. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors:

- 1) ir atbildīgs par Valsts ieņēmumu dienestam noteikto uzdevumu izpildi;
- 2) nosaka Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora vietnieku kompetenci un atbildību, kā arī visu Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu un darbinieku tiesības saskaņā ar šo likumu;
- 3) apstiprina Valsts ieņēmumu dienesta struktūru, kā arī ierēdņu un darbinieku sarakstu (amatu sarakstu);
- 4) ieceļ amatā un atbrīvo no amata, pieņem darbā un atlaiž no darba Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņus un darbiniekus. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora vietnieku kandidatūras pirms ieceļšanas amatā Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors saskaņo ar finanšu ministru;
- 5) *(izslēgts ar 12.06.2009. likumu);*
- 6) apstiprina budžeta izdevumu tāmi;
- 7) izskata sūdzības par pakļauto struktūrvienību un iestāžu amatpersonu pieņemtajiem lēmumiem un izdotajiem rīkojumiem un atceļ minēto amatpersonu nepamatoti pieņemtus lēmumus un izdotos rīkojumus;
- 8) ierosina vai pieprasa ierosināt disciplinārlietu pret jebkuru Valsts ieņēmumu dienesta ierēdni, pieņem lēmumu disciplinārlietā, var atstādināt jebkuru Valsts ieņēmumu dienesta ierēdni no amata pienākumu izpildes uz laiku, bet ne ilgāk kā līdz disciplinārsoda izpildes uzsākšanai, saglabājot mēnešalgu, piemaksu par speciālo dienesta pakāpi un sociālās garantijas;
- 9) pieprasa veikt jebkura Valsts ieņēmumu dienesta kontrolei pakļautā nodokļu maksātāja nodokļu (nodevu) aprēķinu un nodokļu (nodevu) maksājumu revīziju (audītu);
- 10) *(izslēgts ar 12.06.2009. likumu);*
- 11) likumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā noslēdz ar nodokļu maksātāju vienošanās līgumu par aprēķināto summu samazināšanu;
- 11¹) pilnvaro Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu administrēšanas struktūrvienību vadītājus un viņu vietniekus pieprasīt, lai tiktu veikta attiecīgās struktūrvienības kontrolei pakļautā nodokļu maksātāja nodokļu (nodevu) aprēķinu un nodokļu (nodevu) maksājumu revīzija (audīts);
- 12) pilnvaro Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņus pieņemt lēmumus par nodokļu (nodevu) maksājumu revīzijas (audīta) rezultātā budžetā papildus ieskaitāmo maksājumu noteikšanu;
- 12¹) pilnvaro muitas iestāžu ierēdņus apturēt transportlīdzekli muitas kontroles veikšanai Latvijas Republikas muitas teritorijā un nogādāt transportlīdzekli muitas iestādē muitas kontroles veikšanai;
- 12²) pilnvaro muitas iestāžu ierēdņus pieņemt lēmumu par tādas personas aplūkošanu, par kuru ir pietiekams pamats uzskatīt, ka, ieceļojot Latvijas Republikas muitas teritorijā vai izceļojot no tās, šī persona slēpj pie sevis muižošanai pakļautās preces, priekšmetus vai nedeklarētu skaidru naudu vai preces, priekšmetus vai vielas, kuru pārvietošana pāri valsts robežai ir aizliegta, vai pastāv aizdomas, ka personas ķermenī ir norītas vai ievietotas muižošanai pakļautas preces vai aizliegtas vielas, tādā veidā pārkāpjot normatīvos aktus muitas jomā, kā arī to lēmumā noteikt muitas iestādes ierēdni, kas veiks šādas personas aplūkošanu;
- 13) *(izslēgts ar 08.10.2009. likumu);*
- 13¹) *(izslēgts ar 16.10.2014. likumu);*
- 13²) *(izslēgts ar 16.10.2014. likumu);*
- 13³) *(izslēgts ar 15.03.2012. likumu);*
- 13⁴) *(izslēgts ar 16.10.2014. likumu);*

13⁵) (*izslēgts ar 16.10.2014. likumu*);

13⁶) ir pilnvarots vienoties ar Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu administrāciju (kompetento iestādi) par izpildes izmaksu īpašu atlīdzināšanas kārtību (Padomes direktīvas 2010/24/ES 20.pants);

14) saņemot citas valsts nodokļu administrācijas izteikto piedāvājumu, piekrīt nodokļu kopīgās starpvalstu pārbaudes uzsākšanai vai atsaka pārbaudes uzsākšanu;

15) izsaka piedāvājumu citas valsts nodokļu administrācijai uzsākt nodokļu kopīgo starpvalstu pārbaudi;

16) pamatojoties uz Eiropas Savienības dalībvalstu un to valstu, ar kurām ir noslēgti un Saeimā apstiprināti starptautiskie līgumi par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, nodokļu administrāciju (kompetento iestāžu) pieprasījumu, lemj par ārvalsts nodokļu administrācijas (kompetentās iestādes) pārstāvju piedalīšanos nodokļu administrēšanas procesos Latvijas Republikā;

17) pilnvaro Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņus informācijas iegūšanas un apmaiņas nolūkos, pamatojoties uz Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem vai Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem, piedalīties citu valstu nodokļu administrēšanas procesos;

18) pilnvaro Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņus izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus par pārkāpumiem, kuru izskatīšana ir piekritīga Valsts ieņēmumu dienestam;

18¹) pilnvaro Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņus normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos izskatīt iesniegumus par valsts budžetā pārmaksāto vai nepareizi iemaksāto naudas soda summu atmaksu un atmaksāt valsts budžetā pārmaksāto vai nepareizi iemaksāto naudas soda summu;

19) pamatojoties uz Eiropas Savienības dalībvalsts iestādes pieprasījumu, kura lūgusi savstarpējo palīdzību nodokļu prasījuma piedziņā, lemj par tās pilnvarota pārstāvja piedalīšanos piedziņas procesā Latvijas Republikā un palīdzības sniegšanu tiesā;

20) vienojas ar Eiropas Savienības dalībvalsts iestādi, kurai Valsts ieņēmumu dienests ir iesniedzis palīdzības pieprasījumu, par dalību nodokļu prasījuma summas piedziņas procesā attiecīgajā dalībvalstī un palīdzības sniegšanu tiesā, un pilnvaro Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņi tajā piedalīties;

21) (*izslēgts ar 16.10.2014. likumu*);

22) likumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā slēdz vienošanos ar nodokļu maksātāju par tirgus cenas (vērtības) noteikšanu konkrētam darījumam vai darījumu veidam.

(16.01.1997. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.06.1998., 14.10.1999., 25.10.2001., 13.03.2003., 16.06.2005., 12.10.2006., 05.06.2008., 12.06.2009., 08.10.2009., 15.03.2012., 21.06.2012., 16.10.2014., 02.06.2016. un 29.09.2016. likumu, kas stājas spēkā 03.11.2016. Otrās daļas 18.¹ punkts stājas spēkā 16.11.2016. Sk. Pārejas noteikumu 37. punktu)

4.1 pants. Valsts ieņēmumu dienesta darbības atklātums

Valsts ieņēmumu dienests, tai skaitā tā sastāvā esošās izmeklēšanas iestādes, dienesta interesēs, kā arī sabiedrības interešu aizsardzības un prevencijas nolūkos var informēt sabiedrību par savu darbību un konstatētajiem pārkāpumiem, ievērojot nevainīguma prezumpciju un normatīvajos aktos noteiktos informācijas sniegšanas ierobežojumus.

(22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2017.)

5. pants. Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes direktors

(*izslēgts ar 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.*)

6. pants. Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu prasību izpilde

Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu pieņemtie lēmumi, izvirzītās prasības un dotie norādījumi šajā likumā noteiktās kompetences ietvaros ir obligāti jāizpilda visām Valsts ieņēmumu dienesta kontrolei pakļautajām juridiskajām un

fiziskajām personām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.01.1997. un 25.10.2001. likumu, kas stājas spēkā 23.11.2001.)

7. pants. Valsts ieņēmumu dienesta iestāžu un ierēdņu sadarbība

(Izslēgts ar 16.01.1997. likumu, kas stājas spēkā 19.02.1997.)

2. NODAĻA

Valsts ieņēmumu dienesta uzdevumi un ierēdņu tiesības nodokļu (nodevu) administrēšanā

(Nodaļas nosaukums 16.01.1997. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.10.2001. likumu, kas stājas spēkā 23.11.2001.)

8. pants. Valsts ieņēmumu dienesta uzdevumi nodokļu (nodevu) administrēšanā

Valsts ieņēmumu dienesta uzdevumi nodokļu (nodevu) administrēšanā (turpmāk - nodokļu administrēšana) ir noteikti likumā "Par nodokļiem un nodevām" (18.pants). Papildus tiem Valsts ieņēmumu dienests:

- 1) uzskaita un reģistrē nodokļu maksātājus un ar nodokļiem apliekamos objektus;
- 2) piedzen Valsts ieņēmumu dienesta administrētos nodokļu un nodevu parādus, arī citu valsts noteikto obligāto maksājumu parādus, kuru iekasēšana saskaņā ar normatīvajiem aktiem piekrīt Valsts ieņēmumu dienestam;
- 3) uzskaita valstij piekritīgo mantu, nodrošina kontroli par tās novērtēšanu, realizāciju, nodošanu bez maksas, iznīcināšanu un ieņēmumu iemaksu valsts budžetā. Kārtību, kādā veicama valstij piekritīgās mantas uzskaitē, novērtēšana, realizācija, nodošana bez maksas, iznīcināšana un realizācijas ieņēmumu ieskaitīšana valsts budžetā, nosaka Ministru kabinets;
- 4) izdod ieteikumus nodokļu maksātājiem par nodokļu deklarāciju izpildīšanas kārtību un nodokļu maksājumu uzskaiti nodokļu maksātāju grāmatvedībā, kā arī citus informatīva rakstura ieteikumus nodokļu jomā;
- 5) saskaņā ar Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem un Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem kā kompetentā iestāde koordinē un veic informācijas apmaiņu starp nodokļu administrācijām un nodokļu kopīgās starpvalstu pārbaudes;
- 6) saskaņā ar Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem un Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem iekasē un piedzen bezstrīda kārtībā no iekšzemes un citu valstu nodokļu maksātājiem nodokļus, nodevas un citus obligātos maksājumus līgumslēdzējas valsts vai Eiropas Savienības dalībvalsts labā šīs valsts kompetentās iestādes uzdevumā un savas valsts vārdā pēc līgumslēdzējas valsts vai Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma;
- 6¹) iekasē un piedzen nodokļus, nodevas un citus obligātos maksājumus Eiropas Savienības budžetam;
- 6²) *(izslēgts ar 05.06.2008. likumu);*
- 7) apmāca Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņus (darbiniekus) kā arī konsultē nodokļu maksātājus nodokļu normatīvo aktu piemērošanas jautājumos, kuri attiecas uz konkrēto nodokļu maksātāju un radušies šā maksātāja ar nodokli apliekamo darbību rezultātā;
- 8) lai izpildītu šajā pantā noteiktos uzdevumus, seko jebkuru juridisko un fizisko personu saimnieciskajai un finansiālajai darbībai;
- 9) *(izslēgts ar 20.06.2002. likumu);*
- 9¹) *(izslēgts ar 12.10.2006. likumu);*
- 10) saskaņā ar normatīvajiem aktiem saņem no personām deklarācijas un pārbauda tajās sniegto informāciju, ziņu patiesumu un ienākumu avotu likumību;

11) pēc kriminālprocesa virzītāja pieprasījuma, pamatojoties uz pieprasītāja iesniegtajiem dokumentiem un nodokļu administrācijas rīcībā esošo informāciju, veic nodokļu aprēķinu un sniedz atzinumu kriminālprocesa virzītājam par budžetam nodarīto zaudējumu [budžetā nesamaksāto nodokļu (nodevu) un valsts noteikto maksājumu] summu;

12) veic normatīvajos aktos noteiktos uzdevumus, kas saistīti ar nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanu;

13) veic citos likumos un normatīvajos aktos noteiktos uzdevumus.

(16.01.1997. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.06.1998., 14.10.1999., 25.10.2001., 20.06.2002., 16.06.2005., 12.10.2006. un 05.06.2008. likumu, kas stājas spēkā 04.07.2008.)

9. pants. Nodokļu kontroles iestādes un ierēdņi

(Izslēgts ar 16.01.1997. likumu, kas stājas spēkā 19.02.1997.)

10. pants. Ierēdņu tiesības nodokļu administrēšanā

1. Visiem ierēdņiem, pildot dienesta pienākumus nodokļu administrēšanā, ir tiesības:

1) uzrādot dienesta apliecību un augstāka ierēdņa pilnvarojumu, apmeklēt juridiskajām vai fiziskajām personām piederošās vai to lietošanā esošās teritorijas un telpas, kurās tiek veikta saimnieciskā darbība vai kuras ir saistītas ar ieņēmumu gūšanu citai juridiskajai vai fiziskajai personai, veikt tajās nodokļu kontroles pasākumus, kā arī brīvi apmeklēt valsts pārvaldes un pašvaldību iestādes. Lemjot par šajā punktā minētā pilnvarojuma izsniegšanu ierēdņim viņa tiesību īstenošanai nodokļu kontroles jomā, izvērtējams iespējamā fizisko personu pamattiesību ierobežojuma samērīgums;

2) izdarīt nodokļu aprēķinu un nodokļu maksājumu revīziju (auditu), pārbaudīt juridisko un fizisko personu grāmatvedību un tās pamatdokumentus, citus ar aprēķiniem un budžeta maksājumiem saistītos dokumentus, saņemt nepieciešamos paskaidrojumus un izziņas, aizņemot vai aizplombēt tirdzniecības, ražošanas, noliktavu, arhīvu un kasu telpas un kases, lai nodrošinātu dokumentācijas, naudas līdzekļu un materiālo vērtību saglabāšanu nodokļu maksājumu revīziju laikā;

3) pieprasīt no juridiskajām personām gada pārskatus, valsts un pašvaldību ieņēmumu un nodokļu aprēķinus, deklarācijas, citus nepieciešamos dokumentus, izskatīt tos, noteikt valsts un pašvaldības budžetā (pamatbudžetā vai speciālajā budžetā) iemaksājamo Valsts ieņēmumu dienesta administrējamo nodokļu un nodevu apmērus, kā arī citu to valsts noteikto obligāto maksājumu apmērus, kuru iekasēšana piekrīt Valsts ieņēmumu dienestam, noteikt soda naudas summas, kā arī pieprasīt un saņemt attiecīgus paskaidrojumus;

4) noteikt juridiskajām un fiziskajām personām termiņu, līdz kuram novēršami konstatētie likumu un citu normatīvo aktu pārkāpumi attiecībā uz Valsts ieņēmumu dienesta administrētajiem nodokļiem un nodevām, kā arī citiem valsts un pašvaldību ieņēmumiem, kuru iekasēšana piekrīt Valsts ieņēmumu dienestam;

5) pieprasīt uzrādīt dokumentu oriģinālus un saņemt no komersantiem, iestādēm, organizācijām, pašvaldībām, finanšu iestādēm un kredītiestādēm dokumentu atvasinājumus ar nodokli apliekamā objekta (ienākumu) uzskaiti un reģistrācijai vai nodokļu un nodevu pārbaudei, kā arī saņemt no fiziskajām personām nepieciešamās izziņas un dokumentu atvasinājumus, kas liecina par pārbaudāmās juridiskās vai fiziskās personas nodokļu saistībām un maksājumiem, mantu un ienākumiem, kā arī pieprasīt un saņemt attiecīgus paskaidrojumus;

6) sastādīt aktus, kas apstiprina ienākumu vai citu ar nodokļiem apliekamu objektu slēpšanu no aplikšanas ar nodokļiem, ja tiek pārkāpta kārtība, kādā drīkst veikt uzņēmējdarbību, kā arī sastādīt aktus par citiem konstatētajiem pārkāpumiem un ar tiem saistītajiem faktiem;

7) likumā noteiktās kompetences ietvaros un kārtībā uzlikt administratīvos sodus un konfiscēt administratīvo pārkāpumu priekšmetus un izdarīšanas rīkus;

8) aprakstīt mantu (sastādot aktu), lai nodrošinātu tiesā ceļamās (celtās) prasības vai Valsts ieņēmumu dienesta lēmuma izpildi;

9) likumā noteiktās kompetences ietvaros un kārtībā izņemt ar administratīvo pārkāpumu saistīto mantu un dokumentus;

10) savas kompetences ietvaros un saskaņā ar šā likuma 4.panta otrās daļas 12.punkta nosacījumiem pieņemt lēmumus par nodokļu maksājumu revīzijas (audita) rezultātā budžetā papildus ieskaitāmo maksājumu noteikšanu;

11) uzaicināt nodokļu maksātāju ierasties Valsts ieņēmumu dienestā;

12) sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem.

2. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram un viņa vietniekiem, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora pilnvarotajiem struktūrvienību vadītājiem un viņu vietniekiem nodokļu administrēšanā ir tiesības:

1) apstiprināt materiālus par likumu un citu normatīvo aktu pārkāpumiem valsts ieņēmumu jomā un lemt par vainīgo personu saukšanu pie likumā noteiktās atbildības;

2) saņemt no ministrijām, citām valsts pārvaldes institūcijām, finanšu iestādēm un kredītiestādēm un pašvaldībām to veikto pārbaudi un revīziju aktus, kā arī jebkuras citas ziņas, kas saistītas ar nodokļu maksātāju uzskaiti un viņu saimniecisko un finansiālo darbību;

3) *(izslēgts ar 08.10.2009. likumu);*

4) dot finanšu iestādēm, kredītiestādēm un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas noteikti Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likuma 2.panta otrās daļas 3., 4. un 7.punktā, obligāti izpildāmus rīkojumus par juridisko un fizisko personu norēķinu operāciju (maksājumu rīkojumu izpildes) daļēju vai pilnīgu apturēšanu, līdz attiecīgās personas ir pilnīgi norēķinājušās ar budžetu, ja juridiskās un fiziskās personas nav laikā iesniegušas, atsakās iesniegt vai slēpj no nodokļu administrācijas ierēdņiem dokumentus par attiecībām ar budžetu, pretojas vai nepakļaujas nodokļu pārbaudes vai revīzijas (audita) veikšanai, noteiktajā termiņā neizpilda nodokļu administrācijas ierēdņu lēmumus, kā arī ja pārbaudes laikā konstatēta ienākumu slēpšana, nepareiza nodokļu aprēķināšana vai nelikumīgu operāciju veikšana;

5) bezstrīda kārtībā piedzīt no juridiskajām un fiziskajām personām ieskaitīšanai valsts un pašvaldības budžetā (pamatbudžetā vai speciālajā budžetā) noteiktajā termiņā nenomaksātās Valsts ieņēmumu dienesta administrēto valsts nodokļu, nodevu un citu Valsts ieņēmumu dienesta iekasējamo valsts noteikto obligāto maksājumu summas, likumos paredzētās soda naudas [ja konstatēta peļņas (ienākumu) samazināšana vai slēpšana] un citas soda un nokavējuma naudas, kā arī ienākumus, kas gūti, veicot uzņēmējdarbību bez reģistrēšanas vai speciālas atļaujas (licences);

6) likumā noteiktajā kārtībā iesniegt tiesā pieteikumu par komersanta darbības izbeigšanu vai maksātnespēju;

7) iesniegt ministrijām, pašvaldībām un citām institūcijām obligāti izpildāmu prasību atsaukt nodokļu maksātājam izsniegto speciālo atļauju (licenci) veikt uzņēmējdarbību, ja juridiskā, fiziskā vai cita persona, kas veic uzņēmējdarbību, neregistrējas kā nodokļu maksātājs vai arī neiesniedz nodokļu likumos paredzētās deklarācijas vai nodokļu aprēķinus, visus saimniecības un grāmatvedības dokumentus, bez kuriem nodokļu administrācijas ierēdņi nevar noteikt nodokļu bāzi, vai nerada iespēju iekasēt nodokļus, vai neatļauj nodokļu administrācijas ierēdņim ieiet nodokļu maksātāja telpās, ja minētajam ierēdņim ir tādas tiesības;

8) likumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā apturēt nodokļu maksātāja vai tā struktūrvienību darbību;

9) pieņemt lēmumu atmaksāt pārmaksāto vai bezstrīda kārtībā valsts vai pašvaldības budžetā (pamatbudžetā vai speciālajā budžetā) nepareizi ieskaitīto (piedzīto) valsts nodokļu, nodevu un ar tiem saistīto maksājumu, kā arī valsts noteikto maksājumu summas;

10) pamatojoties uz nodokļu maksātāja motivētu rakstveida iesniegumu, pagarināt Valsts ieņēmumu dienestam iesniedzamo nodokļu deklarāciju un informatīvo deklarāciju iesniegšanas termiņus;

11) *(izslēgts ar 18.06.1998. likumu);*

12) likumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā pagarināt nodokļu un citu budžetos ieskaitāmo maksājumu samaksas termiņus;

13) savas kompetences ietvaros pilnvarot Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņus Valsts ieņēmumu dienesta interešu pārstāvības nodrošināšanai;

14) likumā "Par nodokļiem un nodevām" paredzētajos gadījumos dzēst valsts budžetā ieskaitāmo valsts noteikto obligāto maksājumu parādus, kuru piedzišanu veic Valsts ieņēmumu dienests un kuru dzēšana nepiekrīt finanšu ministram vai pašvaldībai;

15) pieņemt lēmumu par izpildes nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu nodokļu revīzijas (audita) lēmumu izpildei;

16) pieņemt lēmumu par izpildes nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu pirms nodokļu revīzijas (audita) lēmuma pieņemšanas, ja nodokļu revīzijas (audita) laikā tiek iegūti pierādījumi, ka nodokļu maksātājs likvidē, slēpj, atsavina savu mantu, reorganizē komercsabiedrības vai veic citas darbības, kā rezultātā varētu kļūt neiespējami izpildīt nodokļu revīzijas (audita) lēmumu;

17) pieņemt lēmumu par izpildīšanas izdevumu ieturēšanu no piedzītajām summām;

18) pamatojoties uz Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu administrācijas (kompetentās iestādes) pieprasījumu, paziņot nodokļu maksātājam par Eiropas Savienības dalībvalsts lēmumiem vai citiem dokumentiem, kas attiecas uz nodokļu vai citu maksājumu prasījumu vai prasījuma piedziņu vai nodokļu normatīvo aktu piemērošanu tās teritorijā;

18¹) paziņot Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu maksātājam vai pieprasīt Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu administrācijai (kompetentajai iestādei), lai tā paziņo savas valsts nodokļu maksātājam par Valsts ieņēmumu dienesta lēmumiem vai citiem dokumentiem, kas attiecas uz nodokļu vai citu maksājumu prasījumu vai prasījuma piedziņu vai nodokļu normatīvo aktu piemērošanu Latvijas Republikas teritorijā;

19) pieprasīt Eiropas Savienības dalībvalstu iestādēm sniegt nodokļa, nodevas vai citu obligāto maksājumu piedziņai nepieciešamo informāciju;

20) atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kompetencei nodokļu administrēšanā pieprasīt un saņemt Eiropas Savienības dalībvalstu nodokļa, nodevas vai citu obligāto maksājumu piedziņai nepieciešamo informāciju;

21) norādot atteikuma iemeslus, noraidīt Eiropas Savienības dalībvalstu iestāžu palīdzības pieprasījumus par nodokļa, nodevas vai citu obligāto maksājumu piedziņai nepieciešamās informācijas sniegšanu;

22) pamatojoties uz Eiropas Savienības dalībvalstī izdoto Komisijas 2011.gada 18.novembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1189/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātu kārtību, kā īstenot atsevišķus noteikumus Padomes direktīvā 2010/24/ES par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem, II pielikumā noteikto vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī (turpmāk — vienotais instruments, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī), piemērot izpildes nodrošinājuma līdzekļus Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu, nodevu, ar piedziņu saistīto izmaksu vai citu obligāto maksājumu prasījuma izpildei;

23) pamatojoties uz Eiropas Savienības dalībvalstī izdoto vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, bezstrīda kārtībā piedzīt nodokļus, nodevas, ar piedziņu saistītās izmaksas vai citus obligātos maksājumus;

24) iesniegt izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam Eiropas Savienības dalībvalstī izdoto vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī;

25) pieņemt lēmumu par nokavējuma naudas piedziņu, kas aprēķināta par Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu vai nodevu samaksas prasījuma izpildes kavējumu, un piedzīt to bezstrīda kārtībā;

26) normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos un kārtībā pieņemt lēmumu par kapitālsabiedrības darbības izbeigšanu;

27) normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos un kārtībā pieņemt lēmumu par personas iekļaušanu riska personu sarakstā;

28) normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos un kārtībā pieņemt lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi;

29) pieprasīt Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu administrācijai (kompetentajai iestādei) sniegt informāciju un paziņot par lēmumiem un citiem dokumentiem, kas saistīti ar nodokļiem vai citiem maksājumiem, kā arī

piemērot attiecīgus izpildes nodrošinājuma līdzekļus vai veikt piedziņas pasākumus;

30) pieņemt lēmumu par izpildes nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu, pamatojoties uz Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu administrācijas (kompetentās iestādes) attiecīgu pieprasījumu;

31) pamatojoties uz tās valsts nodokļu administrācijas (kompetentās iestādes) pieprasījumu, ar kuru noslēgts un Saeimā apstiprināts starptautiskais līgums par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, kurā noteikta palīdzība nodokļu iekasēšanā, pieņemt lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu;

32) norādot atteikuma iemeslus, noraidīt Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu administrācijas (kompetentās iestādes) pieprasījumu sniegt informāciju un paziņot par lēmumiem un citiem dokumentiem, kas saistīti ar nodokļiem vai citiem maksājumiem, kā arī pieprasījumu piemērot attiecīgus izpildes nodrošinājuma līdzekļus vai veikt piedziņas pasākumus;

33) izdot vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī;

34) normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos un kārtībā pieņemt lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu;

35) normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos un kārtībā pieņemt lēmumu par nodokļu maksātāja adreses iekļaušanu riska adrešu sarakstā;

36) likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktajos gadījumos pieņemt lēmumu par domēna vārda atslēgšanu vai par liegumu domēna vārda lietošanas tiesību nodošanai;

37) likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktajos gadījumos pieņemt lēmumu par mitināšanas pakalpojumu pārtraukšanu (apturēšanu).

2.¹ Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram un viņa vietniekiem ir tiesības dot piekrišanu tiesiskās aizsardzības procesa īstenošanai.

2.² Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors un viņa vietnieki pieņem lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu un par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšanu, kā arī lēmumu par atteikumu izskatīt iesniegumu pēc būtības atbilstoši Sabiedriskā labuma organizāciju likuma normām.

3. Lietās par nodokļu parāda un citu budžetos ieskaitāmo maksājumu piedziņu Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem, kuri apķīlā parādnieka mantu un piedzen parādu saskaņā ar tiesas spriedumu vai Valsts ieņēmumu dienesta iestādes lēmumu, tiek piešķirtas tiesu izpildītāja tiesības, un šo ierēdņu darbību, kā arī ar sprieduma izpildīšanu saistītos nepieciešamos izdevumus un atlīdzību ierēdņiem nosaka saskaņā ar Civilprocesa likumu.

4. Ja nodokļu maksātājs nav samaksājis nodokli 30 kalendāra dienu laikā no maksājuma prasības saņemšanas dienas, Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības iekasēt minēto nodokli un summu, kas sedz piedziņas izdevumus, piedzenot tos no maksātājam piederoša īpašuma tāpat, kā tas tiek darīts pēc tiesas nolēmuma.

5. Kārtību, kādā saņemamas kredītiestāžu rīcībā esošas neizpaužamas ziņas, un gadījumus, kādos šīs ziņas saņemamas, nosaka Kredītiestāžu likums.

6. *(Izslēgta ar 12.06.2009. likumu.)*

(16.01.1997. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.06.1998., 25.10.2001., 13.03.2003., 16.06.2005., 05.06.2008., 12.06.2009., 08.10.2009., 01.12.2009., 03.06.2010., 12.05.2011., 15.03.2012., 13.12.2012., 06.11.2013., 18.09.2014., 16.10.2014., 17.12.2014., 18.06.2015. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

3. NODAĻA

Valsts ieņēmumu dienesta uzdevumi un ierēdņu (darbinieku) tiesības muitas politikas īstenošanā

(Nodaļas nosaukums 16.01.1997. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.10.2001. un 05.06.2008. likumu, kas stājas spēkā 04.07.2008.)

11. pants. Valsts iegēšanu dienesta uzdevumi muitas politikas īstenošanā

1. Preču un citu priekšmetu muitas kontrole, to aplikšana ar ievadmuitas nodokli un izvedmuitas nodokli (turpmāk — muitas nodoklis), tā iekasēšana un muitas kontroles noformēšana, kā arī valsts ekonomiskās robežas aizsardzība ir tikai muitas lieta.

2. Īstenojot muitas politiku, muitas iestāžu uzdevumi ir:

- 1) kontrolēt muitas lietās pieņemto normatīvo aktu ievērošanu un novērst muitas noteikumu pārkāpumus saistībā ar preču pārvietošanu pāri valsts robežai;
- 2) piemērot un administrēt muitas tarifus, iekasēt muitas nodokli un citus normatīvajos aktos paredzētos nodokļus, kas nomaksājami uz muitas robežas;
- 3) sadarboties ar ārvalstu muitas iestādēm;
- 4) likumos noteiktajā kārtībā sniegt muitas iestāžu darbības pārskatu un statistikas pamatdatus;
- 5) saskaņā ar normatīvajiem aktiem nodrošināt valsts institūcijas, komersantus, organizācijas un fiziskās personas ar informāciju muitas lietās; gatavot speciālistus un paaugstināt speciālistu kvalifikāciju ar muitu saistītajos jautājumos;
- 6) sadarboties ar tiesībaizsardzības, valsts kontroles un valsts pārvaldes iestādēm, kā arī citām institūcijām jautājumos par muitas lietās pieņemto normatīvo aktu ievērošanu;
- 7) pildīt starptautiskās saistības, kuras valsts uzņēmusies attiecībā uz muitu;
- 8) *(izslēgts ar 16.06.2005. likumu);*
- 9) veikt izmeklēšanu lietās par noziedzīgiem nodarījumiem muitas lietu jomā;
- 10) veikt preču paraugu izpēti, sniegt atzinumus par veikto preču paraugu izpēti;
- 11) veikt ķīmiskās tiesu ekspertīzes.

3. *(Izslēgta no 01.07.2011. ar 03.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2010. Sk. Pārejas noteikumu 28.punktu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.10.1995., 16.01.1997., 14.10.1999., 25.10.2001., 16.06.2005., 03.06.2010. un 16.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 12.11.2014.)

12. pants. Muitas iestādes un ierēdņi

(Izslēgts ar 16.01.1997. likumu, kas stājas spēkā 19.02.1997.)

13. pants. Muitas ierēdņu (darbinieku) tiesības

1. *(Izslēgta ar 16.10.2014. likumu)*

2. Muitas iestāžu ierēdņiem (darbiniekiem), pildot dienesta pienākumus, ir tiesības, ja nepieciešams, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nēsāt un lietot šaujamo ieroci, speciālos aizsardzības līdzekļus, kā arī speciālos līdzekļus transporta apturēšanai Latvijas Republikas muitas teritorijā.

3. Muitas iestāžu ierēdņiem, pildot dienesta pienākumus nodokļu administrēšanā, ir tiesības, kas noteiktas šā likuma 10.panta pirmajā daļā.

4. Lai nodrošinātu muitas uzdevumu izpildi, muitas iestādes sadarbojas ar valsts un pašvaldību institūcijām, komersantiem, organizācijām un fiziskajām personām.

5. Muitas iestāžu ierēdņiem ir tiesības un pienākums patstāvīgi vai kopā ar robežapsardzības, imigrācijas un sabiedriskās kārtības dienestu darbiniekiem aizturēt Latvijas Republikas valsts robežas pārkāpējus normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

6. Muitas iestāžu ierēdņiem ir muitas normatīvajos aktos noteiktās tiesības, bet, veicot izmeklēšanu lietās par noziedzīgiem nodarījumiem muitas lietu jomā, — Kriminālprocesa likumā izmeklētājam noteiktās pilnvaras.

7. *(Izslēgta no 01.01.2018. ar 22.06.2017. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)*

8. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora pilnvarotiem muitas iestāžu ierēdņiem ir tiesības apturēt transportlīdzekli muitas kontroles veikšanai Latvijas Republikas muitas teritorijā un nogādāt transportlīdzekli muitas iestādē muitas kontroles veikšanai.

9. Valsts ieņēmumu dienesta muitas iestāžu ierēdņiem muitas kontroles laikā ir tiesības veikt personas pārmeklēšanu.

10. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora pilnvaroto muitas iestāžu ierēdņu lēmumā noteiktiem muitas iestāžu ierēdņiem ir tiesības veikt jebkuras tādas personas aplūkošanu, par kuru ir pietiekams pamats uzskatīt, ka, ieceļojot Latvijas Republikas muitas teritorijā vai izceļojot no tās, šī persona slēpj pie sevis muižošanai pakļautās preces, priekšmetus vai nedeklarētu skaidru naudu vai preces, priekšmetus vai vielas, kuru pārvietošana pāri valsts robežai ir aizliegta, vai pastāv aizdomas, ka personas ķermenī ir norītas vai ievietotas muižošanai pakļautas preces vai aizliegtas vielas, tādā veidā pārkāpjot normatīvos aktus muitas jomā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.10.1995., 16.01.1997., 18.06.1998., 14.10.1999., 25.10.2001., 20.06.2002., 16.06.2005., 05.06.2008., 12.06.2009., 16.10.2014., 02.06.2016. un 22.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 19.07.2017.)

13.¹ pants. Muiņas policijas ierēdņu tiesības likumpārkāpumu atklāšanā muitas lietu jomā

(Izslēgts no 01.01.2018. ar 22.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 19.07.2017. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

4. NODAĻA

Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas uzdevumi un ierēdņu (darbinieku) tiesības likumpārkāpumu atklāšanā valsts ieņēmumu un muitas lietu jomā

(Nodaļas nosaukums 22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2017. Nodaļas nosaukuma jaunā redakcija stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

14. pants. Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas uzdevumi likumpārkāpumu atklāšanā valsts ieņēmumu un muitas lietu jomā

1. Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas uzdevumi ir:

- 1) veikt likumā noteikto operatīvo darbību, lai atklātu un novērstu noziedzīgus nodarījumus valsts ieņēmumu jomā;
- 2) veikt izmeklēšanu krimināllietās par noziedzīgiem nodarījumiem, kas konstatēti valsts ieņēmumu jomā;
- 3) veikt šā likuma 11. panta otrās daļas 7. punktā noteikto uzdevumu muitas lietu jomā;
- 4) veikt šā likuma 11. panta otrās daļas 9. punktā noteikto uzdevumu un likumā noteikto operatīvo darbību, lai atklātu un novērstu noziedzīgus nodarījumus muitas lietu jomā;
- 5) ja nepieciešams, nodrošināt Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu (darbinieku) apsardzi sakarā ar viņu veicamajiem pienākumiem un to objektu apsardzi, kuros viņi atrodas.

2. Veicot šā panta pirmās daļas 3. un 4. punktā noteiktos uzdevumus, Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijai ir muitas iestādes statuss.

(22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2017. Panta jaunā redakcija stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

15. pants. Finanšu izziņas iestādes un ierēdņi

(Izslēgts ar 16.01.1997. likumu, kas stājas spēkā 19.02.1997.)

16. pants. Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdņu (darbinieku) tiesības likumpārkāpumu atklāšanā valsts ieņēmumu un muitas lietu jomā

1. Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdņiem (darbiniekiem) ir tiesības likumā noteiktajā kārtībā veikt operatīvo darbību Valsts ieņēmumu dienesta kompetencē esošajos jautājumos. Sevišķā veidā veicamos operatīvās darbības pasākumus nodokļu un muitas policijas ierēdņi ir tiesīgas veikt likumā noteiktajā kārtībā un ar attiecīgu nodokļu un muitas policijas vadītāja pilnvarojumu.

2. Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policija noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu veic Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

3. Lai atklātu un novērstu noziedzīgus nodarījumus un citus likumpārkāpumus, Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdņiem ir tiesības, kas noteiktas šā likuma 10.panta pirmās daļas 1., 2., 3. (izņemot tiesības noteikt maksājumu apmēru un soda naudas summu), 4., 5., 6., 7., 9. un 11.punktā, otrās daļas 8.punktā un 13.panta otrajā daļā, kā arī tiesības:

1) piedalīties Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu veiktajos pasākumos un sastādīt administratīvos protokolus par atklātajiem pārkāpumiem;

2) izsaukt uz attiecīgo Valsts ieņēmumu dienesta iestādi jebkuru personu sakarā ar lietām un materiāliem, kuru izskatīšana ir Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas kompetencē, bet, ja attiecīgā persona bez attaisnojoša iemesla neierodas, atvest to piespiedu kārtā;

3) pārbaudīt personām, kuras tiek turētas aizdomās par likumpārkāpumu izdarīšanu, personu apliecinošus dokumentus, kā arī citus dokumentus, kas nepieciešami to tiesību normu ievērošanas pārbaudei, kuru izpildes kontrole un uzraudzība uzdots nodokļu un muitas policijai;

4) savas kompetences ietvaros likumā paredzētajos gadījumos un kārtībā nogādāt Valsts ieņēmumu dienesta telpās likumpārkāpējus, izdarīt viņu personas apskati, mantu un dokumentu izņemšanu un apskati, administratīvi aizturēt likumpārkāpējus un veikt citus likumā noteiktos pasākumus administratīvo pārkāpumu lietvedības nodrošināšanai;

5) savas kompetences ietvaros likumā noteiktajā kārtībā aizturēt un konvojēt personas, kuras izdarījušas administratīvo pārkāpumu vai tiek turētas aizdomās, vai ir apsūdzētas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā;

6) lietot fizisku spēku, speciālos līdzekļus un šaujammieročus šajā likumā noteiktajā kārtībā;

7) saņemt no ministrijām, citām valsts pārvaldes institūcijām, finanšu iestādēm un kredītiestādēm, un pašvaldībām to veikto pārbaūžu un revīziju aktus, kā arī jebkuras citas ziņas, kas saistītas ar nodokļu maksātāju uzskaiti un viņu saimniecisko un finansiālo darbību, ja attiecīgo ierēdņi tam rakstveidā ir pilnvarojis Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, viņa vietnieks vai nodokļu un muitas policijas vadītājs vai viņa vietnieks.

4.Kārtību, kādā saņemamas kredītiestāžu rīcībā esošas neizpaužamas ziņas, un gadījumus, kādos šīs ziņas saņemamas, nosaka Kredītiestāžu likums.

(16.01.1997. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.06.1998., 25.10.2001., 13.03.2003., 16.06.2005., 12.06.2009. un 22.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 19.07.2017. Grozījumi pantā stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

16.¹ pants. Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdņu (darbinieku) tiesības lietot fizisku spēku un speciālos līdzekļus

1. Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdņiem (darbiniekiem) ir tiesības lietot fizisku spēku, speciālos cīņas paņēmienu, roku dzelžus, sasiēšanas līdzekļus, stekus, asaras izraisošas vielas, lai:

1) atvairītu uzbrukumu Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem, kas pilda dienesta pienākumus;

2) aizturētu un nogādātu Valsts ieņēmumu dienesta telpās likumpārkāpējus un konvojēšanas laikā savaldītu aizturētās personas, ja tās nepakļaujas vai pretojas nodokļu un muitas policijas ierēdņiem vai ir pamats

uzskatīt, ka tās var bēgt vai nodarīt kaitējumu apkārtējiem cilvēkiem vai sev;

3) pārtrauktu ļaunprātīgu nepakļaušanos likumīgām prasībām, kuras izvirza nodokļu un muitas policijas ierēdņi, pildot dienesta pienākumus;

4) nodrošinātu apsardzes objektu no prettiesiska vai cita veida apdraudējuma.

2. Fiziska spēka un speciālo līdzekļu veidu, kā arī speciālo līdzekļu lietošanas intensitāti nosaka, ņemot vērā konkrēto situāciju, pārkāpuma raksturu un pārkāpēja individuālās iezīmes, maksimāli ierobežojot šo līdzekļu nodarīto kaitējumu. Ja fiziska spēka vai speciālo līdzekļu lietošanas dēļ ir cietušie, Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdņa (darbinieka) pienākums ir nekavējoties sniegt medicīnisko palīdzību cietušajiem un ziņot par notikušo savam tiešajam priekšniekam, kurš par to paziņo Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram un prokuroram. Par visiem speciālo līdzekļu lietošanas gadījumiem Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdnim (darbiniekam) nekavējoties, tiklīdz tas iespējams, rakstveidā jāziņo tiešajam priekšniekam.

3. Aizliegts lietot speciālos cīņas paņēmienus, roku dzelžus, stekus un asaras izraisošas vielas pret sievietēm, personām ar redzamām invaliditātes pazīmēm un mazgadīgām personām, izņemot gadījumus, ja tās apdraud apsardzes objektu, izdarot grupveida uzbrukumu, kā arī apdraud citu personu, Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu (darbinieku) dzīvību vai veselību vai izrāda bruņotu pretošanos. Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijai atļautos speciālo līdzekļu veidus, to glabāšanas, nēsāšanas un lietošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(16.01.1997. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.10.2001., 13.03.2003., 16.06.2005. un 22.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 19.07.2017. Grozījums par vārdu "finanšu policija" (attiecīgā locījumā) aizstāšanu ar vārdiem "nodokļu un muitas policija" (attiecīgā locījumā) stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

16.² pants. Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdņu (darbinieku) tiesības pielietot šaujameroci

1. Par šaujamerocā pielietošanu uzskatāms mērķtiecīgs šāviens.

2. Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdnim (darbiniekam) ir tiesības pastāvīgi glabāt un nēsāt šaujameroci, kas tai izsniegts lietošanai dienesta vajadzībām. Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdņu (darbinieku) rīcībā esošo šaujamerocu glabāšanas un nēsāšanas noteikumus un kārtību nosaka Ministru kabinets.

3. Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdnis (darbinieks) ir tiesīgs pielietot šaujameroci galējas nepieciešamības situācijā, lai:

1) aizsargātu citas personas un sevi no uzbrukuma, kas reāli apdraud dzīvību vai var nodarīt kaitējumu veselībai, novērstu mēģinājumu vardarbīgi iegūt šaujameroci;

2) atvairītu grupveida vai bruņotu uzbrukumu Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdņiem (darbiniekiem) vai citiem Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem vai darbiniekiem, kuri pilda dienesta pienākumus;

3) aizturētu likumpārkāpēju, kurš pārsteigts, ielaužoties vai citādi vardarbīgi iekļūstot apsargājamā objektā vai izdarot citu noziedzīgu nodarījumu, ja likumpārkāpējs izrāda pretošanos.

4. Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdņiem (darbiniekiem) ir arī tiesības izmantot šaujameroci, lai dotu trauksmes signālu vai izsauktu palīdzību.

5. Pirms šaujamerocā pielietošanas ir jābrīdina par nodomu to darīt, ja nepieciešams, ir jāizdara arī brīdinājuma šāviens.

6. Bez brīdinājuma šaujameroci drīkst pielietot, ja uzbrukums ir pēkšņs vai uzbrukumā tiek izmantoti ieroči, kaujas tehnika, jebkura veida mehāniskie transportlīdzekļi.

7. Aizliegts pielietot un izmantot šaujamerocus vietās, kur to pielietošanas rezultātā var ciest citas personas, kā arī aizliegts pielietot šaujamerocus pret sievietēm un nepilngadīgām personām, izņemot gadījumus, kad tās izdara bruņotu uzbrukumu, izrāda bruņotu pretošanos vai ar grupveida uzbrukumu apdraud citu personu vai Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdņu (darbinieku) dzīvību.

8. Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdņiem (darbiniekiem) ir tiesības izvilkt šaujameroci un sagatavot to šaušanai, ja tās uzskata, ka konkrētajā situācijā nav izslēgta šaujamerocā pielietošana vai

izmantošana.

9. Visos šaujamoču pielietošanas un izmantošanas gadījumos Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdņiem (darbiniekiem) jādara viss iespējams, lai garantētu citu personu drošību, kā arī lai sniegtu nepieciešamo medicīnisko palīdzību.

10. Par katru šaujamoča pielietošanas gadījumu Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu un muitas policijas ierēdņiem (darbiniekiem) nekavējoties, tiklīdz tas iespējams, rakstveidā jāziņo Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram un prokuroram.

(16.01.1997. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.10.2001., 13.03.2003., 16.06.2005. un 22.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 19.07.2017. Grozījums par vārdu "finanšu policija" (attiecīgā locījumā) aizstāšanu ar vārdiem "nodokļu un muitas policija" (attiecīgā locījumā) stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

5. NODAĻA

Valsts ieņēmumu dienesta uzdevumi un ierēdņu tiesības akcīzes preču aprites, nodrošinājuma un uzraudzības jomā

(Nodaļa 14.10.1999. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.10.2001. likumu, kas stājas spēkā 23.11.2001.)

16.³ pants. Valsts ieņēmumu dienesta uzdevumi akcīzes preču aprites, nodrošinājuma un uzraudzības jomā

Valsts ieņēmumu dienesta uzdevumi akcīzes preču aprites, nodrošinājuma un uzraudzības jomā ir šādi:

- 1) izsniegt un pārreģistrēt speciālās atļaujas (licences) komercdarbībai ar akcīzes precēm, atļaujas un izziņas darbībai ar akcīzes precēm, kā arī sertifikātus par patstāvīgās mazās alus darītavas statusa piešķiršanu;
- 2) organizēt un veikt kontroles pasākumus akcīzes preču aprites jomā;
- 3) izskatīt akcīzes preču aprites noteikumu pārkāpumus un piemērot normatīvajos aktos paredzētās sankcijas;
- 4) *(izslēgts ar 03.06.2010. likumu);*
- 5) nodrošināt akcīzes nodokļa marku izsniegšanu un to aprites uzraudzību;
- 6) pieprasīt, saņemt, sistematizēt un analizēt ar akcīzes preču ražošanu un apriti saistīto informāciju;
- 7) noteikt akcīzes preču realizācijas un pārvietošanas kārtību gadījumos, kad speciālās atļaujas (licences) un izziņas ir zaudējušas spēku, kā arī akcīzes preču pārvietošanas kārtību to izņemšanas, iznīcināšanas vai jebkura cita veida atsavināšanas gadījumos;
- 8) noplombēt akcīzes preču aprītē izmantojamās mērierīces, iekārtas un tilpnes;
- 9) *(izslēgts ar 12.10.2006. likumu);*
- 10) *(izslēgts ar 12.10.2006. likumu);*
- 11) izsniegt un pārreģistrēt akcīzes nodokļa nodrošinājuma apliecības, kā arī kontrolēt akcīzes nodokļa nodrošinājuma izmantošanu;
- 12) *(izslēgts ar 12.10.2006. likumu);*
- 13) *(izslēgts ar 12.10.2006. likumu);*
- 14) apmācīt Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņus (darbiniekus), kā arī konsultēt ar akcīzes preču apriti saistītās personas tajos akcīzes preču aprites normatīvo aktu piemērošanas jautājumos, kuri attiecas uz šīm personām un radušies šo personu ar akcīzes precēm veikto darbību rezultātā;

15) veikt citos likumos un normatīvajos aktos noteiktos uzdevumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2005., 12.10.2006., 03.06.2010. un 16.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 12.11.2014.)

16.⁴ pants. Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu tiesības akcīzes preču aprites, nodrošinājuma un uzraudzības jomā

Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem, pildot dienesta pienākumus akcīzes preču aprites, nodrošinājuma un uzraudzības jomā, ir tiesības:

- 1) uzrādot dienesta apliecību un augstāka ierēdņa pilnvarojumu, veikt kontroles pasākumus akcīzes preču ražošanas, uzglabāšanas, tirdzniecības un realizācijas vietās, transportlīdzekļos, kā arī citās ar šo preču apriti saistītās vietās;
- 2) pieprasīt un saņemt no valsts un pašvaldību iestādēm, komersantiem un reģistrētajiem patērētājiem jebkuru informāciju, kā arī izņemt pārbaudei (ekspertīzei) vai kā lietiskos pierādījumus jebkurus dokumentus un priekšmetus, kas attiecas uz darbībām ar akcīzes precēm;
- 3) veikt akcīzes preču pārbaudes (ekspertīzes), kā arī nodot izņemtās akcīzes preces pārbaudei (ekspertīzei) un saņemt atzinumu par to atbilstību normatīvo aktu prasībām;
- 4) izņemt un konfiscēt akcīzes preces, kā arī pārkāpuma izdarīšanas rīkus un priekšmetus, ja tie atrodas vietās, kur veikta neregistrēta darbība ar akcīzes precēm, ja tie atzīti par lietiskiem pierādījumiem, ja akcīzes precēm ir nelegālas izcelsmes pazīmes, kā arī citos normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos;
- 5) nodot izņemtās akcīzes preces glabāšanā līdz lēmuma par konfiskāciju pieņemšanai;
- 6) izņemt un iznīcināt alkoholiskajiem dzērieniem izmantojamo stikla, plastmasas un cita veida iepakojumu, kuram nav likvidēts alkoholiskajiem dzērieniem paredzētais marķējums;
- 7) anulēt speciālās atļaujas (licences) komercdarbībai ar akcīzes precēm, atļaujas un izziņas darbībai ar akcīzes precēm, sertifikātus par patstāvīgās mazās alus darītavas statusa piešķiršanu, akcīzes nodokļa nodrošinājuma apliecības vai apturēt šo dokumentu darbību akcīzes preču aprites normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos;
- 8) veikt akcīzes preču sākotnējo analīzi darbības vietās, kas saistītas ar akcīzes preču apriti;
- 9) īstenot starptautisko sadarbību akcīzes preču aprites uzraudzības un pieredzes apmaiņas jomā;
- 10) noteikt ar akcīzes preču apriti saistītajām personām termiņu, līdz kuram novēršami konstatētie akcīzes preču aprites normatīvo aktu pārkāpumi, kā arī uzaicināt ar akcīzes preču apriti saistīto personu ierasties Valsts ieņēmumu dienestā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.10.2001., 16.06.2005. un 12.10.2006. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2006.)

5.¹ NODAĻA

Valsts ieņēmumu dienesta leksējās drošības pārvaldes uzdevumi un ierēdņu tiesības likumpārkāpumu atklāšanā Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu (darbinieku) rīcībā

(Nodaļa 22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2017. Nodaļa stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

16.⁵ pants. Valsts ieņēmumu dienesta leksējās drošības pārvaldes uzdevumi likumpārkāpumu atklāšanā Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu (darbinieku) rīcībā

Valsts ieņēmumu dienesta leksējās drošības pārvaldes uzdevumi ir:

- 1) veikt likumā noteikto operatīvo darbību, lai atklātu un novērstu noziedzīgus nodarījumus Valsts ieņēmumu

dienesta ierēdņu (darbinieku) darbībā, kas saistīti ar to pienākumu izpildi;

2) veikt izmeklēšanu krimināllietās par noziedzīgiem nodarījumiem, kas konstatēti Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu (darbinieku) rīcībā un saistīti ar to pienākumu izpildi.

(22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2017. Pants stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

16.⁶ pants. Valsts ieņēmumu dienesta lešķējās drošības pārvaldes ierēdņu tiesības

1. Valsts ieņēmumu dienesta lešķējās drošības pārvaldes vadītāja pilnvarotiem Valsts ieņēmumu dienesta lešķējās drošības pārvaldes ierēdņiem ir tiesības likumā noteiktajā kārtībā veikt operatīvo darbību, lai atklātu un novērstu noziedzīgus nodarījumus Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu (darbinieku) darbībā, kas saistīti ar to pienākumu izpildi.

2. Valsts ieņēmumu dienesta lešķējās drošības pārvalde noziedzīgu nodarījumu, kas konstatēti Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu (darbinieku) rīcībā un saistīti ar to pienākumu izpildi, izmeklēšanu veic Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

3. Lai atklātu un novērstu noziedzīgus nodarījumus Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu (darbinieku) rīcībā, Valsts ieņēmumu dienesta lešķējās drošības pārvaldes ierēdņiem ir tiesības:

1) izsaukt uz Valsts ieņēmumu dienesta lešķējās drošības pārvaldi jebkuru personu sakarā ar lietām un materiāliem, kuru izskatīšana ir Valsts ieņēmumu dienesta lešķējās drošības pārvaldes kompetencē, bet, ja attiecīgā persona bez attaisnojoša iemesla neierodas, atvest to piespiedu kārtā;

2) pārbaudīt personām, kuras tiek turētas aizdomās par likumpārkāpumu izdarīšanu, personu apliecinošus dokumentus, kā arī citus dokumentus, kas nepieciešami to tiesību normu ievērošanas pārbaudei, kuru izpildes kontrole un uzraudzība uzdots Valsts ieņēmumu dienesta lešķējās drošības pārvaldei;

3) savas kompetences ietvaros likumā paredzētajos gadījumos un kārtībā nogādāt Valsts ieņēmumu dienesta telpās likumpārkāpējus, izdarīt viņu personas apskati, mantu un dokumentu izņemšanu un apskati;

4) savas kompetences ietvaros likumā noteiktajā kārtībā aizturēt un konvojēt personas, kuras tiek turētas aizdomās vai ir apsūdzētas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā;

5) lietot fizisku spēku, speciālos līdzekļus un šaujammieročus šā likuma 16.¹ un 16.² pantā noteiktajā kārtībā;

6) Valsts ieņēmumu dienesta lešķējās drošības pārvaldes vadītāja pilnvarotiem ierēdņiem — pieprasīt no ministrijām, citām valsts pārvaldes institūcijām, finanšu iestādēm un kredītiestādēm, un pašvaldībām jebkuras ziņas, kas saistītas ar Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņa (darbinieka) prettiesisko rīcību.

4. Kārtību, kādā saņemamas kredītiestāžu rīcībā esošas neizpaužamas ziņas, un gadījumus, kādos šīs ziņas saņemamas, nosaka Kredītiestāžu likums.

(22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2017. Pants stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

6. NODAĻA

Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu un darbinieku statuss un atbildība, viņu lēmumu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtība, Valsts ieņēmumu dienesta materiālais nodrošinājums, simboli un zīmogs

(Nodaļa 25.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.11.2001. Nodaļas nosaukums ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002. likumu, kas stājas spēkā 19.07.2002.)

17. pants. Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem un darbiniekiem izvirzāmās prasības

1. Par Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem var būt persona, kura atbilst šādām prasībām:

1) ir Latvijas Republikas pilsonis;

- 2) pārvalda latviešu valodu;
- 3) ir augstākā izglītība;
- 4) nav sodīta par tīšiem noziedzīgiem nodarījumiem vai ir rehabilitēta, vai kurai sodāmība ir noņemta vai dzēsta;
- 5) nav sasniegusi likumā noteikto pensijas vecumu;
- 6) nav atbrīvota no ierēdņa amata ar tiesas spriedumu krimināllietā;
- 7) nav atzīta par rīcībnespējīgu likumā noteiktajā kārtībā;
- 8) nav vai nav bijusi PSRS, Latvijas PSR vai kādas ārvalsts valsts drošības dienesta, izlūkdienesta vai pretizlūkošanas dienesta štata darbinieks;
- 9) nav vai nav bijusi ar likumiem vai tiesas nolēmumiem aizliegto organizāciju dalībnieks;
- 10) nav Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora, viņa vietnieka vai tiešā vadītāja radnieks (persona, kura ar ierēdni ir laulībā, svainībā vai radniecībā līdz pirmajai pakāpei, kā arī brāļi un māsas) un neatrodas viņa tiešajā pakļautībā;
- 11) attiecībā uz personu nav saglabājušās tāda disciplinārsoda darbības sekas, kas uz noteiktu laiku liedz ieņemt ierēdņa amatu.

2. Par Valsts ieņēmumu dienesta darbinieku var būt persona, kura atbilst šādām prasībām:

- 1) ir Latvijas Republikas pilsonis, nepilsonis vai persona, kura saņēmusi pastāvīgās uzturēšanās atļauju Latvijas Republikā;
- 2) pārvalda latviešu valodu;
- 3) ir augstākā vai vidējā izglītība (atbilstoši attiecīgajiem darba pienākumiem);
- 4) nav sodīta par tīšiem noziedzīgiem nodarījumiem vai ir rehabilitēta, vai kurai sodāmība ir noņemta vai dzēsta;
- 5) nav atlaista no darba ar tiesas spriedumu krimināllietā;
- 6) nav atzīta par rīcībnespējīgu likumā noteiktajā kārtībā;
- 7) nav vai nav bijusi PSRS, Latvijas PSR vai kādas ārvalsts valsts drošības dienesta, izlūkdienesta vai pretizlūkošanas dienesta štata darbinieks;
- 8) nav vai nav bijusi ar likumiem vai tiesas nolēmumiem aizliegto organizāciju dalībnieks;
- 9) nav Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora, viņa vietnieka vai tiešā vadītāja radnieks (persona, kura ar darbinieku ir laulībā, svainībā vai radniecībā līdz pirmajai pakāpei, kā arī brāļi un māsas) un neatrodas viņa tiešajā pakļautībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.10.2006., 05.06.2008. un 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

18. pants. Kārtība, kādā izraugāmi vakanto ierēdņu amatu pretendenti un pārbaudāma atbilstība ierēdņa amatam

1. Uz vakantajiem ierēdņu amatiem Valsts ieņēmumu dienestā izsludina konkursu šādā kārtībā:

- 1) atklātu pretendentu konkursu uz Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora amatu laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" izsludina finanšu ministrs;
- 2) atklātu pretendentu konkursu uz pārējiem Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu amatiem laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" izsludina Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors.

2. Izsludinot konkursu, norāda saskaņā ar amata aprakstu ierēdņa amata pretendenta izvirzāmās prasības, kā arī pieteikšanās termiņu un iesnieguma iesniegšanas vietu.

3. Pretendentu pieteikšanās termiņš nedrīkst būt īsāks par 10 dienām un garāks par 20 dienām no konkursa izsludināšanas dienas.

4. Uz vakanto ierēdņa amatu pretendentu konkursu var neizsludināt, ja ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora rīkojumu Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņi attiecīgajā amatā pārceļ no citas struktūrvienības.

5. Pretendentu atbilstību vakantajam ierēdņa amatam izvērtē pretendentu un ierēdņu vērtēšanas komisija, kuru izveido:

1) finanšu ministrs — konkursam uz Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora amatu;

2) Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors — konkursam uz Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu amatiem;

3) *(izslēgts ar 12.06.2009. likumu).*

6. Pretendentu un ierēdņu vērtēšanas komisija izvēlas pretendentu, kas vislabāk atbilst ierēdņa amata aprakstā izvirzītajām prasībām, un, motivējot savu izvēli, iesaka attiecīgo kandidatūru finanšu ministram vai Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram. Attiecīgā amatpersona izvērtē pretendentu un ierēdņu vērtēšanas komisijas ieteikumu un šajā likumā noteiktajā kārtībā pieņem lēmumu par pretendenta iecelšanu ierēdņa amatā.

7. Attiecīgā iestāde lēmumu par pretendenta iecelšanu amatā 10 dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

8. Pretendentam, kurš piedalījies konkursā, ir tiesības iepazīties ar pretendentu un ierēdņu vērtēšanas komisijas ieteikumu un finanšu ministra, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora lēmumu. Pretendentam ir tiesības apstrīdēt un pārsūdzēt šo lēmumu Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

9. Atkārtotu pretendentu konkursu izsludina, ja:

1) konkursam nav pieteicies neviens pretendents;

2) saskaņā ar pretendentu un ierēdņu vērtēšanas komisijas lēmumu neviena pretendenta profesionālā sagatavotība neatbilst ierēdņa amata aprakstā izvirzītajām prasībām;

3) nevienu no pretendentu un ierēdņu vērtēšanas komisijas ieteiktajiem pretendentiem šā panta sestajā daļā minētā attiecīgā amatpersona neatzīst par piemērotu attiecīgajam amatam.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.03.2003., 14.11.2008. un 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

19. pants. Pretendenta iecelšana ierēdņa amatā

1. Pretendentu ierēdņa amatā uz nenoteiktu laiku ar rīkojumu ieceļ Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors. Pretendentu var iecelt ierēdņa amatā uz noteiktu laiku. Šajā gadījumā norāda dienesta apstākļus, kas nosaka pretendenta iecelšanu amatā uz noteiktu laiku.

2. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora amatā pretendentu ieceļ šā likuma 4.panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā.

3. Ieceļot pretendentu ierēdņa amatā, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors var noteikt pārbaudes laiku, kas nedrīkst būt garāks par sešiem mēnešiem.

4. Ieceļot pretendentu ierēdņa amatā pirmo reizi, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors nosaka pārbaudes laiku no trim līdz sešiem mēnešiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.06.2009. un 18.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

20. pants. Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu tiesiskā aizsardzība

1. Par Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu kavēšanu īstenot viņu likumīgās tiesības, par viņu goda aizskaršanu, par

draudiem vai vardarbību, kas vērsta pret viņiem, kā arī par viņu dzīvības apdraudējumu sakarā ar dienesta pienākumu izpildi vainīgās personas sauc pie likumos noteiktās atbildības.

2. Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem ir tiesības nēsāt personisko vai dienesta ieroci vai citus speciālos līdzekļus paš aizsardzības nolūkos.

(01.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

20.¹ pants. Pabalsti un kompensācijas Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem, kas dienesta pienākumus veic ārvalstīs sakaru virsnieka statusā

(Izslēgts ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

21. pants. Ierēdņu un darbinieku atbildība

1. Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem un darbiniekiem aizliegts, izņemot likumā "Par nodokļiem un nodevām" paredzētos gadījumus, izpaust par nodokļu maksātāju jebkādu informāciju, kas ierēdņiem vai darbiniekiem kļuvusi zināma, pildot dienesta pienākumus. Par informācijas izpaušanu vainīgo ierēdņi vai darbinieki sauc pie likumā noteiktās atbildības.

2. *(Izslēgta ar 03.06.2010. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 03.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 06.07.2010.)

22. pants. Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu lēmumu un rīkojumu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtība

1. Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu pieņemtos lēmumus (izņemot šā panta 2.¹ un 2.² daļā minētos gadījumus, kā arī lēmumus par administratīvo sodu uzlikšanu) un izdotos rīkojumus Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā var apstrīdēt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora lēmumi pārsūdzami tiesā.

2. Valsts ieņēmumu dienests iesniegumu par šā panta pirmajā daļā minēto lēmumu un rīkojumu apstrīdēšanu izskata un pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors šo termiņu var pagarināt uz laiku, ne ilgāku par četriem mēnešiem no apstrīdēšanas iesnieguma saņemšanas dienas.

2.¹ Īpatnības administratīvajā procesā attiecībā uz Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu veiktās kontroles (pārbaudes, revīzijas) rezultātā pieņemtajiem lēmumiem, lēmumiem par pārmaksāto nodokļu summu atmaksāšanu, lēmumiem par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, lēmumiem par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņas bezstrīda kārtībā izdevumu segšanu no nodokļu maksātāja līdzekļiem vai lēmumiem par lēmuma izpildes nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu, kā arī iesniegumiem par šo lēmumu apstrīdēšanu nosaka likums "Par nodokļiem un nodevām".

2.² Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu lēmumi par kārtējo, nokavēto un nodokļu kontroles (pārbaudes, revīzijas) rezultātā aprēķināto nodokļu, nokavējuma naudas, soda naudas un citu budžetos ieskaitāmo maksājumu samaksas termiņa pagarināšanu (atlikšanu, sadalīšanu) un lēmumi par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi apstrīdami un pārsūdzami termiņā, kāds noteikts Administratīvā procesa likuma D daļā sūdzības par piespiedu izpildes darbību iesniegšanai.

3. *(Izslēgta ar 12.06.2009. likumu)*

4. Valsts ieņēmumu dienesta rīkojums, kas izdots saskaņā ar šā likuma 10.panta otrās daļas 4.punktu, stājas spēkā brīdī, kad tas paziņots attiecīgajai finanšu iestādei vai kredītiestādei. Šā rīkojuma apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002., 13.03.2003., 16.06.2005., 05.06.2008., 12.06.2009., 03.06.2010., 13.12.2012. un 18.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

23. pants. Nepareizi piedzīto maksājumu atmaksāšanas un Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu prettiesiskas rīcības vai kļūdas dēļ radušos zaudējumu atlīdzināšanas kārtība

(Izslēgts ar 08.10.2009. likumu, kas stājas spēkā 11.11.2009.)

24. pants. Valsts ieņēmumu dienesta materiālais nodrošinājums

Valsts ieņēmumu dienesta materiālo nodrošinājumu veido šādi finanšu līdzekļi:

- 1) dotācija no vispārējiem ieņēmumiem valsts budžetā;
- 2) pašu ieņēmumi no sniegtajiem maksas pakalpojumiem;
- 3) ārvalstu finanšu palīdzība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.03.2003., 05.06.2008. un 16.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 12.11.2014.)

25. pants. Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu un darbinieku apliecības, ierēdņu dienesta pakāpes un atšķirības zīmes

1. Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem un darbiniekiem ir dienesta apliecība, kuras aprakstu un paraugu nosaka Ministru kabinets.

2. Valsts ieņēmumu dienesta lekšējās drošības pārvaldes, muitas iestāžu, nodokļu un muitas policijas ierēdņiem piešķir dienesta pakāpes, kuru nosaukumus, piešķiršanas, saglabāšanas, pazemināšanas un atņemšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

3. Valsts ieņēmumu dienesta lekšējās drošības pārvaldes, muitas iestāžu, nodokļu un muitas policijas ierēdņi, pildot dienesta pienākumus, nēsā formas tērpus. Valsts ieņēmumu dienesta lekšējās drošības pārvaldes, muitas iestāžu, nodokļu un muitas policijas ierēdņiem ir dienesta pakāpju atšķirības zīmes un žetoni, kuru aprakstu nosaka Ministru kabinets, bet nēsāšanas kārtību — Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors.

4. *(Izslēgta ar 18.06.2015. likumu)*

5. *(Izslēgta ar 18.06.2015. likumu)*

6. Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņi un darbinieki, pildot dienesta vai darba pienākumus klientu apkalpošanas zālēs, nēsā vienota parauga darba apģērbu, kura aprakstu un nēsāšanas kārtību nosaka Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.10.2006., 05.06.2008., 13.12.2012., 16.10.2014., 18.06.2015. un 22.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 19.07.2017. Otrās un trešās daļas jaunā redakcija stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

25.¹ pants. Tiesības valkāt svētku (parādes) formas tērpu ierēdņim, ar kuru izbeigtas valsts civildienesta attiecības vai kurš pārcelts citā amatā un kuram iepriekš piešķirta dienesta pakāpe

1. Ierēdņim, ar kuru Valsts ieņēmumu dienestā izbeigtas valsts civildienesta attiecības vai kurš pārcelts citā amatā Valsts ieņēmumu dienestā un kuram iepriekš piešķirta dienesta pakāpe, ir tiesības valkāt svētku (parādes) formas tērpu valsts svētku, atceres vai atzīmējamo dienu pasākumos, Valsts ieņēmumu dienesta vai tā struktūrvienības pasākumā, kā arī citā pasākumā Latvijas Republikā vai ārvalstīs, kuru atbalsta Valsts ieņēmumu dienests un kurā piedalās Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas.

2. Šā panta pirmajā daļā minētās tiesības neattiecas uz ierēdņi, kurš atbrīvots no ierēdņa amata Valsts ieņēmumu dienestā:

- 1) sakarā ar pārbaudes neizturēšanu;
- 2) sakarā ar neatbilstību amatam;
- 3) sakarā ar neatbilstību ierēdņa obligātajām prasībām;
- 4) saskaņā ar tiesas spriedumu krimināllietā;
- 5) piemērojot disciplinārsodu — atbrīvošana no ierēdņa amata.

3. Šā panta pirmajā daļā minētajam ierēdņim ir tiesības par personiskajiem līdzekļiem iegādāties un valkāt

normatīvajos aktos noteikto svētku (parādes) formas tērpu atbilstoši pēdējai piešķirtajai dienesta pakāpei.

4. Valkājot svētku (parādes) formas tērpu, šā panta pirmajā daļā minētais ierēdnis ievēro vispārējās pieklājības normas un ētikas principus un neveic darbības, kas diskreditē Valsts ieņēmumu dienestu.

5. Ja šā panta pirmajā daļā minētais ierēdnis neievēro vispārējās pieklājības normas vai ētikas principus vai ar savu darbību diskreditē Valsts ieņēmumu dienestu, finanšu ministrs vai Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors ierēdnim var atņemt tiesības valkāt svētku (parādes) formas tērpu.

(18.06.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 14.07.2015.)

26. pants. Valsts ieņēmumu dienesta simboli un zīmogs

1. Valsts ieņēmumu dienestam ir zīmogs ar papildinātā mazā Latvijas valsts ģerboņa attēlu un dienesta nosaukumu.

2. (Izslēgta ar 12.06.2009. likumu.)

3. (Izslēgta no 01.01.2015. ar 16.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 12.11.2014. Sk. Pārejas noteikumu 33.punktu)

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

7. NODAĻA

Specializētā valsts civildienesta gaita Valsts ieņēmumu dienestā

(Nodaļa 25.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.11.2001.)

27. pants. Pārcelšana citā amatā

Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu pārcelšanas kārtību nosaka Valsts civildienesta likums.

(13.03.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.04.2003.)

28. pants. Disciplinārā atbildība

1. Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu disciplināratbildības pamatu, disciplinārpārkāpumu veidus un piemērojamos disciplinārsodus, kā arī kārtību, kādā izskatāmi jautājumi par ierēdņu saukšanu pie disciplināratbildības, nosaka Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likums.

2. (Izslēgta ar 12.06.2009. likumu.)

3. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu ierēdnis var apstrīdēt Finanšu ministra izveidotajā disciplinārlietu izskatīšanas komisijā viena mēneša laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas. Komisijas lēmumu, kas pieņemts attiecībā uz lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu, ierēdnis var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

(12.10.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

28.¹ pants. Kārtība, kādā apstrīdami un pārsūdzami Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora administratīvie akti valsts civildienesta jomā

Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora izdoto administratīvo aktu valsts civildienesta jomā, izņemot lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu, ierēdnis var apstrīdēt Finanšu ministrijā. Finanšu ministrijas lēmumu, kas pieņemts par apstrīdēto Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora administratīvo aktu valsts civildienesta jomā, ierēdnis var pārsūdzēt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

(16.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.11.2014.)

29. pants. Valsts civildienesta attiecību izbeigšanās

(Izslēgts ar 08.10.2009. likumu, kas stājas spēkā 11.11.2009.)

Pārejas noteikumi

1. Finanšu ministrijai līdz 1993. gada 1. novembrim iesniegt Ministru kabinetam priekšlikumus par Valsts ieņēmumu dienesta personālsastāvu un budžeta asignējumu aprēķinus 1993. gada IV ceturksnim un 1994. gadam.

2. Līdz 1994. gada 1. aprīlim pilnīgi pabeigt Valsts ieņēmumu dienesta izveidošanu.

3. Ar šā likuma spēkā stāšanos likums «Par Latvijas Valsts finansu inspekciju» tiek atzīts par spēku zaudējušu.

4. Noteikumus attiecībā uz likuma «Par Valsts ieņēmumu dienestu» izpildi pieņem Ministru kabinets.

5. Šā likuma 10.panta ceturta daļa stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Latvijas Civilprocesa kodeksā.

(18.06.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.07.1998.)

6. Grozījumi likuma 2. un 3.pantā, 4.panta otrās daļas 6.punktā, 22.panta pirmajā daļā, kā arī jaunā 5.nodaļa stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Alkohola aprites likumā.

(14.10.1999. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.11.1999.)

7. Grozījums par likuma 24.panta ceturta daļas izslēgšanu stājas spēkā ar 2000.gada 1.janvāri.

(14.10.1999. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.11.1999.)

8. Valsts ieņēmumu dienests ir Akcizēto preču pārvaldes tiesību un saistību pārņēmējs ar brīdi, kad tas šīs tiesības un saistības pilnīgi pārņēmis Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(14.10.1999. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.11.1999.)

9. Akcizēto preču pārvaldes izsniegtās:

1) speciālās atļaujas (licences) alkohola aprites jomā — pārreģistrējamas Valsts ieņēmumu dienestā speciālajā atļaujā (licencē) norādītajā termiņā;

2) speciālās atļaujas (licences) tabakas, tabakas izstrādājumu, dārgmetālu, dārgakmeņu un to izstrādājumu, kā arī degvielas aprites jomā — derīgas līdz speciālajā atļaujā (licencē) norādītā termiņa beigām;

3) atļaujas un izziņas, kuras izsniegtas uz laiku līdz vienam gadam, derīgas līdz tajās norādītā termiņa beigām.

(14.10.1999. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.11.1999.)

10. Likuma 4.panta otrās daļas 4.punkta un 5.panta pirmās daļas nosacījums par Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālo iestāžu direktoru iecelšanu amatā uz laiku līdz četriem gadiem piemērojams arī tiem Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālo iestāžu direktoriem, kuri iecelti amatā līdz šo pantu spēkā stāšanās laikam.

(14.10.1999. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.11.1999.)

11. Likuma 17.panta pirmās daļas 3.punktā minētā prasība par augstāko izglītību piemērojama no 2007.gada 1.augusta ierēdņiem, kuri šā likuma spēkā stāšanās dienā ieņem ierēdņa amatu Valsts ieņēmumu dienestā. Valsts ieņēmumu dienesta ierēdnis, kurš līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai nav uzsācis studijas augstākās izglītības iestādē, līdz 2002.gada 1.oktobrim uzsāk studijas augstākās izglītības iestādē un iesniedz Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram vai teritoriālās iestādes direktoram augstākās izglītības iestādes izsniegtu izziņu par studiju uzsākšanu. Ierēdnis, kurš studē augstākās izglītības iestādē, katru gadu līdz 15.oktobrim iesniedz Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram vai teritoriālās iestādes direktoram augstākās izglītības iestādes izsniegtu izziņu par studiju turpināšanu. Ierēdni, kurš šajā punktā noteiktajā termiņā nav uzsācis studijas augstākās izglītības iestādē vai studijas neturpina un nav iesniedzis šai punktā minēto izziņu, atbrīvo no ierēdņa amata Valsts ieņēmumu dienestā

sakarā ar neatbilstību amatam. Ja Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņim Valsts civildienesta likuma spēkā stāšanās dienā līdz valsts noteiktā pensijas vecuma sasniegšanai atlikuši seši gadi vai mazāk, viņam atļauts ieņemt ierēdņa amatu arī bez augstākās izglītības.

(25.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002. likumu, kas stājas spēkā 19.07.2002.)

12. *(Izslēgts ar 16.06.2005. likumu, kas stājas spēkā 20.07.2005.)*

13. Likuma 20.panta septītā daļa stājas spēkā 2002.gada 1.janvārī.

(25.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.11.2001.)

14. Likuma 25.panta otrās un trešās daļas normas, kas saistītas ar muitas iestāžu ierēdņiem paredzētajām dienesta pakāpēm, stājas spēkā 2002.gada 1.jūlijā.

(25.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.11.2001.)

15. Likuma 28.panta pirmā daļa attiecībā uz citiem ierēdņu disciplinārsodu likumā noteiktajiem gadījumiem piemērojama saskaņā ar Ministru kabineta 1994.gada 16.augusta noteikumiem nr.158 "Par ierēdņu disciplinārsodiem" līdz ierēdņu disciplinārsodu likuma spēkā stāšanās dienai.

(25.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.11.2001.)

16. Grozījumi likuma 2. un 8.pantā stājas spēkā 2002.gada 1.augustā.

(20.06.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2002.)

17. Šā likuma izpratnē ar terminu "komersants" tiek saprastas arī tās kultūras institūcijas, izglītības iestādes un zinātniskās institūcijas, kuras darbojas kā valsts vai pašvaldības bezpeļņas organizācijas un kuras saskaņā ar Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumu tiek pārveidotas vai likvidētas, kā arī individuālie uzņēmumi, zemnieku un zvejnieku saimniecības un kooperatīvās sabiedrības.

(16.06.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.07.2005.)

18. Grozījumi šā likuma 3.panta piektajā daļā attiecībā uz termina "izziņas inspektors" aizstāšanu ar terminu "izmeklētājs", grozījumi šā likuma 16.panta otrajā daļā attiecībā uz finanšu policijas tiesībām veikt izmeklēšanu Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā un grozījumi 28.panta četrpadsmitās daļas 3.punktā attiecībā uz terminu "kriminālprocesa uzsākšana" stājas spēkā vienlaikus ar Kriminālprocesa likumu.

(16.06.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.07.2005.)

19. Līdz Kriminālprocesa likuma spēkā stāšanās dienai likumā lietotais termins "izmeklēšana" saprotams kā termins "izziņa" un termins "Kriminālprocesa likums" — kā "Latvijas Kriminālprocesa kodekss".

(16.06.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.07.2005.)

20. Grozījums šā likuma 20.panta trešajā daļā attiecībā uz piemaksas par dienesta pakāpi noteikšanu pie Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu mēnešalgām, grozījums 25.pantā attiecībā uz panta papildināšanu ar ceturto daļu, grozījums 28.pantā attiecībā uz panta izteikšanu jaunā redakcijā un grozījums 29.panta 1.punkta "i" apakšpunktā un attiecībā uz "k" apakšpunkta izslēgšanu stājas spēkā 2007.gada 1.janvārī.

(12.10.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.06.2008. likumu, kas stājas spēkā 04.07.2008.)

21. Grozījums 25.pantā attiecībā uz panta papildināšanu ar piekto daļu stājas spēkā 2007.gada 1.martā.

(12.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2006.)

22. Līdz jaunu šā likuma 25.panta otrajā un ceturtajā daļā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2008.gada 1.decembrim piemērojami Ministru kabineta 2005.gada 1.februāra noteikumi Nr.76 "Noteikumi par muitas iestāžu ierēdņu dienesta pakāpēm" un Ministru kabineta 2007.gada 13.februāra noteikumi Nr.122 "Noteikumi par Valsts ieņēmumu dienesta finanšu policijas ierēdņu dienesta pakāpēm", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(05.06.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.07.2008.)

23. Saskaņā ar šo likumu paredzēto atlīdzību (mēnešalgu, piemaksas, kompensācijas, pabalstus u.c.) 2009.gadā nosaka atbilstoši likumam "Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā".

(12.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

24. Līdz attiecīgu grozījumu izdarīšanai citos normatīvajos aktos ar terminu "Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālā iestāde" saprot terminu "Valsts ieņēmumu dienests".

(12.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

25. Līdz Valsts ieņēmumu dienesta reorganizācijas pilnīgai pabeigšanai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 1.novembrim Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes turpina pildīt tām noteiktos uzdevumus un īstenot normatīvajos aktos noteiktās tiesības saskaņā ar tiem normatīvajiem aktiem, kuri bija spēkā dienā, kad stājās spēkā 2009.gada jūnijā pieņemtie grozījumi likumā "Par valsts budžetu 2009.gadam". Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes beidz pastāvēt ar pilnīgu funkciju, uzdevumu un lietu nodošanu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora noteiktajām struktūrvienībām.

(12.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

26. Grozījums šā likuma 10.panta otrās daļas 16.punktā stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likuma "Par nodokļiem un nodevām" 26.¹ pantā.

(08.10.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.11.2009.)

27. Šā likuma 10.panta 2.² daļa stājas spēkā vienlaikus ar grozījumiem Sabiedriskā labuma organizāciju likumā, kas paredz to, ka lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu un atņemšanu pieņem Valsts ieņēmumu dienests.

(01.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

28. Grozījums 11.pantā attiecībā uz šā panta trešās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2011.gada 1.jūlijā.

(03.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2010.)

29. Šā likuma 4.panta otrās daļas 22.punkts stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī.

(21.06.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 25.07.2012.)

30. Grozījums šā likuma 10.panta otrās daļas 18.punktā, 10.panta otrās daļas 18.¹ punkts, kā arī grozījumi informatīvajā atsaucē uz Eiropas Savienības direktīvām stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likumā "Par nodokļiem un nodevām".

(13.12.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.01.2013.)

31. Šā likuma 25.panta piektās daļas jaunā redakcija stājas spēkā 2013.gada 1.jūlijā.

(13.12.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.01.2013.)

32. Grozījumi šā likuma 10.pantā attiecībā uz otrās daļas papildināšanu ar 27.punktu stājas spēkā 2014.gada 1.janvārī.

(06.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.12.2013.)

33. Grozījums šā likuma 26.pantā attiecībā uz trešās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

(16.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.11.2014.)

34. Līdz attiecīgu grozījumu izdarīšanai citos normatīvajos aktos ar terminu "Muitas kriminālpārvalde" saprot terminu "muitas policija".

(16.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.11.2014.)

35. Ministru kabinets līdz 2016.gada 1.oktobrim:

1) iesniedz Saeimai grozījumus Valsts civildienesta likumā, kas paredz noteikt, ka uz ierēdņa amatu var pretendēt persona, kurai nav saglabājušās tāda administratīvā soda darbības sekas, kas liedz ieņemt valsts amatpersonas amatu;

2) izvērtē iespēju plašāk piemērot administratīvo papildsodu — liegumu ieņemt valsts amatpersonas amatus — par pārkāpumiem korupcijas novēršanas jomā un, ja nepieciešams, iesniedz Saeimai atbilstošus grozījumus Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa divpadsmitajā "c" nodaļā "Administratīvie pārkāpumi korupcijas novēršanas jomā".

(02.06.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.07.2016.)

36. Šā likuma 17.panta pirmās daļas 12.punkts, otrās daļas 10.punkts un trešā daļa stājas spēkā vienlaikus ar atbilstošiem grozījumiem Valsts civildienesta likumā.

(02.06.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.07.2016. Minētie grozījumi tiks iekļauti likuma redakcijā uz attiecīgu grozījumu Valsts civildienesta likumā spēkā stāšanās dienu)

37. Šā likuma 4.panta otrās daļas 18.¹ punkts stājas spēkā vienlaikus ar atbilstošiem grozījumiem Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā.

(29.09.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.11.2016.)

38. Līdz attiecīgu grozījumu izdarīšanai citos normatīvajos aktos ar terminu "finanšu policija" vai "muitas policija" saprot terminu "nodokļu un muitas policija".

(22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2017. Punkts stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

39. Līdz jaunu šā likuma 25. panta otrajā un trešajā daļā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2018. gada 1. jūnijam piemērojami Ministru kabineta 2009. gada 27. janvāra noteikumi Nr. 65 "Noteikumi par Valsts ieņēmumu dienesta muitas iestāžu un finanšu policijas ierēdņu dienesta pakāpēm" un Ministru kabineta 2013. gada 3. septembra noteikumi Nr. 705 "Noteikumi par Valsts ieņēmumu dienesta muitas iestāžu un finanšu policijas ierēdņu formas tērpiem, žetonu un dienesta pakāpju atšķirības zīmēm", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2017. Punkts stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

40. Līdz finanšu policijas un muitas policijas apvienošanas pabeigšanai, bet ne ilgāk kā līdz 2018. gada 1. janvārim attiecīgās Valsts ieņēmumu dienesta struktūrvienības turpina pildīt tām noteiktos uzdevumus un īstenot normatīvajos aktos noteiktās tiesības. Finanšu policija un muitas policija beidz pastāvēt ar pilnīgu funkciju, uzdevumu un lietu nodošanu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora noteiktajām struktūrvienībām.

(22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2017. Punkts stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

41. Grozījumi šā likuma 3. pantā, grozījumi 13. pantā par septītās daļas izslēgšanu, grozījumi 13.¹ pantā par šā panta izslēgšanu, grozījumi 4. nodaļas nosaukumā, 14., 16., 16.¹ un 16.² pantā un 5.¹ nodaļa, kā arī grozījumi 25. panta otrajā un trešajā daļā un šo pārejas noteikumu 38., 39. un 40. punkts stājas spēkā vienlaikus ar atbilstošiem grozījumiem Kriminālprocesa likumā.

(22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2017.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(16.06.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.06.2008., 08.10.2009., 15.03.2012., 13.12.2012. un 22.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 19.07.2017.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) *(izslēgts ar 08.10.2009. likumu);*
- 2) *(izslēgts ar 08.10.2009. likumu);*
- 3) *(izslēgts ar 08.10.2009. likumu);*
- 4) *(izslēgts ar 08.10.2009. likumu);*
- 5) *(izslēgts ar 13.12.2012. likumu);*
- 6) *(izslēgts ar 13.12.2012. likumu);*
- 7) *(izslēgts ar 13.12.2012. likumu);*
- 8) *(izslēgts ar 13.12.2012. likumu);*
- 9) *(izslēgts ar 13.12.2012. likumu);*
- 10) *(izslēgts ar 15.03.2012. likumu);*
- 11) Padomes 2010.gada 16.marta direktīvas 2010/24/ES par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem;
- 12) Padomes 2011.gada 15.februāra direktīvas 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ direktīvu 77/799/EEK;
- 13) Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 9. marta direktīvas (ES) 2016/343 par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā.

Likums Saeimā pieņemts 1993. gada 28. oktobrī

Valsts prezidents G. ULMANIS

Rīgā 1993. gada 11. novembrī